

**15 августа мы чтим Успение и Преображение Пресвятой
Богородицы и Матери всех нас.**

Величайший праздник Богородицы – 15 августа. Отмечается Успение Пресвятой Богородицы. Это день, когда Пресвятая Богородица замыкает круг жизни на земле. Она переходит от земного с его скорбями и трудностями к неизреченной вечной жизни и радости. Она блестяще выполнила Свою миссию на земле . «Радуйся, небесная лестница , по которой Бог сошел · Радуйся, мост , перенесший их с земли на небо », поем мы в тревожном гимне. Она стала новой Евой, родившей Слово Божие и искупительницей мира. Она была на девятом месяце беременности Христом Спасителем. Она одолжила Свою пречистую кровь, чтобы творец мира и человека мог стать плотью. Своим молоком она вскормила и воспитала Богочеловека Господа. Физическую смерть Феомитора мы празднуем 15 августа, Ее засыпание, т. е. переход от временной жизни к вечной Жизни. Вот почему верные христиане с радостью празднуют этот день.

Глубоко укоренена в человеке любовь к матери. Она — первый человек, которого он видит, когда приходит в земную жизнь, и первый человек, к которому он обращается в каждой трудной ситуации. Мы ~~ищем свою мать~~ в радости и горе и в ней находим утешение, надежду и любовь. Точно так же много раз и верный христианин, столкнувшись с искушениями, трудностями, горечью, скорбями и ища руки помощи, восклицает: «Дева Моя». Мы чувствуем ее как нашу мать, дружелюбную, красноречивую и с хорошим слухом . Она наша мать, сколько бы раз мы ее не огорчали и ~~не расстраивали~~. Она мать Господа и Спасителя нашего Иисуса Христа, она также наша мать. Она – милая Дева Мария и бесстыдная Сила.

Дева за три дня до этого сообщила Ангелу о своем сне. Она пошла на Елеонскую гору и помолилась своему сыну и своему Богу. Она раздала свое скудное имущество

овдовевшим соседям. Он лег на кровать и уснул. Апостолы были на концах земли, проповедуя слово Божие. Божественное провидение позаботилось о том, чтобы они были восхищены «en nefelais » и присутствовали во сне ее. Все Апостолы, кроме одного. Томаса. На всех лицах видна печаль, но смешанная со сладкой надеждой. Это «чармолипи», « радостный траур», свойственный верующим, живущим в ожидании воскресения. Мы видим это и в образах праздника, которые то подчеркивают ужас и трепет апостолов, показанных в слезах, то подчеркивают их радость, которую они выражают в псалмах и гимнах. Во время перевозки ее останков в Гефсиманию фанатичные евреи пытались опрокинуть ее смертное одр, но были ослеплены. Лишь одному из них удалось дотронуться до него, но невидимый кинжал отрубил ему руки.

Томас прибыл через три дня и пошел навестить ее могилу. После его молитвы остальные апостолы открывают гробницу и не находят того прославленного тела. Однако они видят восхождение Богородицы на небеса и передачу святого и святого пояса апостолу Фоме как презумпцию ее переселения, нечто подобное тому, что произошло при пальпации Господней у того же апостола. Божье домостроительство заключалось для Фомы в том, чтобы быть поводом установить переход Девы Марии на небеса, то есть чтобы ее сын и ее (наш) Бог взял ее к себе с ее непорочным телом. Точнее, Дева Мария уснула, душа ее отделилась от тела. Но затем Христос воскресил ее, соединив душу и тело, и переселился , то есть была вознесена на небеса.

Праздник Богородицы 15 августа связан со строгим постом с 1 по 14 августа (совместным с постом Преображения Господня) . Во время этого поста елеевый пост кроме субботы и воскресенья и рыбный постится в день праздника Преображения Господня. 15 ^{августа} у нас происходит катаболизм всего, кроме среды или пятницы, и в этом случае у нас происходит катаболизм рыбы.

Во второй половине дней поста поочередно поются «Малый и Великий молитвенный канон Святейшей » . Богородица », так называемые «Прощения».

Во многих регионах страны накануне праздника ее украшают эпитафией и ходят вокруг нее, как эпитафию Страстной пятницы. Ее засыпание празднуется в нашей стране с особым великолепием и поэтому его еще называют «Пасхой лета».

Греческий народ много раз видел, как Богородица ободряла его и благословляла его усилия по защите Родины, Свободы и Православия. И теперь в эти трудные минуты она защищает нас от самого худшего и ходатайствует перед своим сыном и своим (нашим) Богом помиловать нас. Поспешим смиренно, искренне и истинно исповедовать свои грехи и просить великой милости у Господа.

Рожденный. Аминь.

Абсолютно Ἦχος α´

В Она родила ее девственность ты спас , в ἦ Спать тот мир нет падшая Богородица ; к тот жизнь , мать существует ее жизни и их посольства их ты искуплен от смерти тс душа из нас .

Кондак Ἦθος пл. б'. Автобуз .

Т в посольства спальное место Богородица и защита неизменный надежда , могила и некроз нет подожди , как потому что Мать жизни , тот жизнь двинулась , утроба твой дом ἀειπαρθενον .

Мегалинарион

Парестис Парфен из права , из Памвасилеос , как Царица всего , окутанная бессмертной Эглини , я закончил со славой , тот небесный .

Дом

Дай их мне тормоз Мой Спаситель ; потому что стена из мир ты мечтаешь осмелюсь , навсегда Твоя мать , в башня речи укрепи меня и в масса концепции укрепи меня ; потому что помощь из заявителя преданно тот запросы встретиться Ты так что ты отдаешься мне они говорили , произносили и расчет бесстыдный · все потому что дозы блеска несмотря на тебе передается просвети , утроба твой дом αειπαρθενον .

Μιργιотис Παναγιотис

Μαθηματικеский

20210712

15 Αυγούστου τιμούμε την Κοίμηση και μετάσταση της Υπεραγίας Θεοτόκου και μητέρας πάντων ημών.

Η μεγαλύτερη Θεομητορική εορτή είναι η του 15αύγουστου. Τιμάται η κοίμηση της Θεοτόκου. Είναι η ημέρα κατά την οποία η Υπεραγία Θεοτόκος κλείνει τον επί της γης κύκλο της ζωής. Περνά από τα γήινα με τις θλίψεις και τις δυσκολίες στην άφατο αιώνια ζωή και αγαλλίαση. Επιτέλεσε με άριστο τρόπο την επί της γης αποστολή Της. «Χαίρε, κλίμαξ επουράνιε δι ης κατέβη ο Θεός· χαίρε, γέφυρα μετάγουσα τους εκ γης προς ουρανόν» ψάλλομε στον ακάθιστο ύμνο. Έγινε η νέα Εύα που γέννησε τον Λόγο του Θεού και λυτρωτή του κόσμου. Κύησε επί εννεάμηνο τον Σωτήρα Χριστό. Δάνεισε τα πάναγνα αίματά Της για να σαρκωθεί ο δημιουργός του κόσμου και του ανθρώπου. Με το γάλα της έθρεψε και μεγάλωσε τον Θεάνθρωπο Κύριο. Τον σωματικό θάνατο της Θεομήτορος εορτάζουμε τον 15αύγουστο, την κοίμησή Της, δηλαδή το πέρασμα από την πρόσκαιρη ζωή εις την αιώνιο Ζωή. Για αυτό οι πιστοί χριστιανοί την ημέρα αυτή με χαρά πανηγυρίζουν.

Βαθειά ριζωμένη εις τον άνθρωπο είναι η αγάπη του προς την μητέρα του. Είναι το πρόσωπο το οποίο πρώτο αντικρίζει όταν

έρχεται στη γήινη ζωή και αυτή πρώτη επικαλείται σε κάθε δύσκολη κατάσταση. Την μάνα μας αναζητούμε στη χαρά και τη λύπη και σε αυτή βρίσκουμε παρηγοριά, ελπίδα και αγάπη. Πολλές φορές, έτσι και ο πιστός χριστιανός, όταν αντιμετωπίζει πειρασμούς, δυσκολίες, πίκρες, λύπες και αναζητά χείρα βοηθείας αναφωνεί «Παναγιά μου». Την αισθανόμαστε μάνα μας, φιλική και ευπροσήγορη και με ευήκοο ούς. Είναι η μάνα μας, ανεξάρτητα αν πολλές φορές την πικραίνουμε και τη στενοχωρούμε. Είναι η μάνα του Κυρίου και Σωτήρα μας Ιησού Χριστού, είναι και δική μας μάνα. Είναι η γλυκιά Παναγιά και η ακαταίσχυτος Δύναμις.

Η Παναγία πληροφορήθηκε από Άγγελο τρεις ημέρες πριν για την κοίμησή της. Πήγε στο όρος Ελαιών και προσευχήθηκε προς τον υιό της και Θεό της. Μοίρασε τα ελάχιστα αντικείμενά της σε χήρες γειτόνισσες. Ξάπλωσε στο κρεβάτι και κοιμήθηκε. Οι Απόστολοι βρίσκονταν στα πέρατα της γης κηρύσσοντας τον λόγο του Θεού. Η θεία πρόνοια φρόντισε να αρπαγούν «εν νεφέλαις» και να είναι παρόντες στην κοίμησή της. Όλοι οι Απόστολοι, πλην ενός. Του Θωμά. Σε όλα τα πρόσωπα διακρίνεται η θλίψη, ανάμικτη όμως με τη γλυκιά ελπίδα. Είναι η «χαρμολύπη», το «χαροποιόν πένθος», γνώρισμα των πιστών που ζουν με την προσμονή της ανάστασης. Τούτο βλέπουμε και στα τροπάρια της εορτής, που άλλοτε τονίζουν τον τρόπο και το δέος των Αποστόλων, τους οποίους παρουσιάζουν να δακρύζουν και άλλοτε τονίζουν τη χαρά τους, που την εκδηλώνουν με ψαλμούς και ύμνους. Κατά τη μεταφορά του λειψάνου της, προς τη Γεθσημανή, φανατικοί Ιουδαίοι αποπειράθηκαν να ανατρέψουν το νεκροκρέβάτι της, αλλά τυφλώθηκαν. Μόνο ένας από αυτούς κατόρθωσε να το ακουμπήσει, αλλά μια αόρατη ρομφαία του έκοψε τα χέρια.

Ο Θωμάς έφθασε μετά από τρεις ημέρες και πήγε να προσκυνήσει τον τάφο της. Μετά από παράκλησή του ανοίγουν οι υπόλοιποι απόστολοι τον τάφο και δεν βρίσκουν το θεοδόξαστο εκείνο σώμα. Βλέπουν όμως την Θεοτόκο να ανεβαίνει στους ουρανούς και να παραδίδει στον απόστολο Θωμά την Τιμία και Αγία Της Ζώνη ως τεκμήριο της μεταστάσεώς Της, κάτι αντίστοιχο που είχε γίνει και με την ψηλάφηση του Κυρίου από τον ίδιο απόστολο. Η οικονομία του Θεού ήταν να γίνει ο Θωμάς αφορμή να διαπιστωθεί η μετάσταση της Παναγίας εις τους ουρανούς,

δηλαδή ότι την πήρε κοντά του ο υιός της και Θεός της (μας) με το άχραντό της σώμα. Αναλυτικότερα, η Παναγία κοιμήθηκε, χωρίστηκε η ψυχή της από το σώμα. Όμως, μετά την ανέστησε ο Χριστός, ενώνοντας ψυχή και σώμα και μετέστη, δηλαδή αναλήφθηκε στα ουράνια.

Η Θεομητορική εορτή του 15αύγουστου είναι συνδεδεμένη με αυστηρά νηστεία από 1 έως 14 Αυγούστου (ενωμένη με αυτή της Μεταμορφώσεως του Σωτήρος). Κατά τη διάρκεια της νηστείας αυτής νηστεύεται το λάδι εκτός Σαββάτου και Κυριακής και καταλύεται το ψάρι την ημέρα της εορτής της Μεταμόρφωσης του Κυρίου. Την 15^η Αυγούστου έχουμε κατάλυση των πάντων, εκτός αν είναι Τετάρτη ή Παρασκευή οπότε και έχουμε κατάλυση ψαριού.

Τα απογεύματα των ημερών της νηστείας ψάλλονται εναλλάξ, ο “Μικρός και ο Μέγας Παρακλητικός Κανών εις την Υπεραγίαν Θεοτόκον”, οι λεγόμενες “Παρακλήσεις”.

Σε πολλές περιοχές της χώρας την παραμονή της εορτής στολίζουν επιτάφιο της και τον περιφέρουν, όπως τον επιτάφιο της Μεγάλης Παρασκευής. Εορτάζεται με ιδιαίτερη λαμπρότητα η κοίμησή της στην πατρίδα μας και για αυτό ονομάζεται και «Πάσχα του καλοκαιριού».

Ο Ελληνικός Λαός πολλές φορές είδε την Παναγία να τον εμψυχώνει και να ευλογεί τις προσπάθειές του για την υπεράσπιση της πατρίδας, της Ελευθερίας και της Ορθοδοξίας. Και τώρα στις δύσκολες τούτες στιγμές μας προστατεύει από τα χειρότερα και μεσιτεύει προς τον υιό της και Θεό της (μας) για να μας ελεήσει. Ας προστρέξουμε ταπεινά, ειλικρινά και πραγματικά να εξομολογηθούμε τα αμαρτήματά μας και να ζητήσουμε το μέγα έλεος από τον Κύριο.

Γένοιτο. Αμήν.

Απολυτίκιον Ἦχος α΄

Ἐν τῇ Γεννήσει τὴν παρθενίαν ἐφύλαξας, ἐν τῇ Κοιμήσει τὸν κόσμον οὐ κατέλιπες Θεοτόκε· μετέστης πρὸς τὴν ζωὴν, μήτηρ ὑπάρχουσα τῆς ζωῆς, καὶ ταῖς πρεσβείαις ταῖς σαῖς λυτρουμένη, ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον Ἦχος πλ. β'. Αὐτόμελον.

Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον Θεοτόκον, καὶ προστασίαις ἀμετάθετον ἐλπίδα, τάφος καὶ νέκρωσις οὐκ ἐκράτησεν, ὡς γὰρ ζωῆς Μητέρα, πρὸς τὴν ζωὴν μετέστησεν, ὃ μήτραν οἰκήσας ἀειπάρθενον.

Μεγαλυνάριον

Παρέστης Παρθένε ἐκ δεξιῶν, τοῦ Παμβασιλέως, ὡς Βασίλισσα τοῦ παντός, περιβεβλημένη, ἀθανασίας αἴγλην, ἀρθεῖσα μετὰ δόξης, πρὸς τὰ οὐράνια.

Ὁ οἶκος

Τείχισόν μου τὰς φρένας Σωτήρ μου· τὸ γὰρ τεῖχος τοῦ κόσμου ἀνυμνῆσαι τολμῶ, τὴν ἄχραντον Μητέρα σου, ἐν πύργῳ ῥημάτων ἐνίσχυσόν με, καὶ ἐν βάρεσιν ἐννοιῶν ὀχύρωσόν με· σὺ γὰρ βοᾷς τῶν αἰτούντων πιστῶς τὰς αἰτήσεις πληροῦν. Σὺ οὖν μοι δώρησαι γλῶτταν, προφοράν, καὶ λογισμὸν ἀκαταίσχυντον· πᾶσα γὰρ δόσις ἐλλάμψεως παρὰ σοῦ καταπέμπεται φωταγωγέ, ὃ μήτραν οἰκήσας ἀειπάρθενον.

Μυργιώτης Παναγιώτης

Μαθηματικός